

1.1 consum, mercats i preus

Consum: acció de satisfer una necessitat mitjançant un producte.

Producció: activitat destinada a obtenir un producte per satisfer alguna necessitat.

Mercat: és on es realitza l'intercanvi de productes i diners. El formen tot el conjunt de persones i empreses que ofereixen i que compren un producte determinat.

Oferta: són la quantitat d'unitats d'un producte que els productors posen a la venda.

Demanda: la quantitat d'unitats d'un producte que els consumidors estan disposats a comprar.

–**Monopoli:** es produeix quan només hi ha una empresa que aporta l'oferta. (ex. Ferrocarril, RENFE)

–**L'oligopoli:** es produeix quan hi ha poques empreses que aportin la oferta. (ex. Telefonía mòbil)

–**Competència perfecta:** es produeix quan hi ha moltes empreses que aporten l'oferta. (ex. Mercat de productes alimentaris frescos)

Preu d'un producte: és la quantitat de diners que hem de pagar per adquirir-lo.

Valor afegit: la diferència entre el que costen les primeres matèries i el producte ja acabat.

.Per fixar el preu d'un producte... les empreses han de tenir en compte la producció, els costos, els beneficis i l'IVA

LA PRODUCCIÓ

És la quantitat d'unitats d'un producte que fabrica una indústria en un període de temps determinat.

ELS COSTOS

Són els diners que l'empresa ha agut de pagar per utilitzar tots i cadascun dels recursos necessaris per realitzar la producció.

.costos fixos: no depenen de la quantitat de producte fabricat (ex. Lloguer del local, publicitat, manteniment..)

***amortització:** el capital de maquinària i instal·lacions acostuma a durar uns anys. Per això, cada any compta com a cost fix només una part del que han costat en total. Aquesta part compatibilitzada cada any com a cost fix s'anomena amortització.

.costos variables: són els que depenen de la quantitat de producte que elabori l'empresa. (ex, la compra de les primeres matèries, sous dels treballadors..)

.cost total: és la suma dels costos fixos i variables.

EL BENEFICI:

El benefici és el que vol guanyar l'empresa un cop hagi venut el producte i pagat els costos de producció.

L'IVA:

L'impost sobre el valor afegit (IVA) és la part dels diners obtinguts en la venda d'un que el venedor ha de pagar obligatòriament a l'administració pública.

Tipus: general (16%) reduït (7%) i superreduït (4%)

PVP: preu de venda al públic. És el que realment ha de pagar un consumidor si vol adquirir un producte.

Calcular:

1. es calcula el cost total.

$\text{Cost total} = \text{costos fixes} + \text{costos variables}$

2. es calcula el cost d'un sol preoducte.

$\text{Cost total unitari} = \text{cost total} / \text{producció}$

3. se li suma el que es vol obtenir de benefici.

$\text{Preu} = \text{cost total unitari} + \text{benefici}$

4. finalment li afegim l'IVA per obtenir el PVP.

$\text{PVP} = \text{preu} + \text{IVA}$

.quin és el nostre sistema econòmic? Economia de mercat.

1.2 els grans sectors industrials a Catalunya

El sector secundari aporta una tercera part de la riquesa total de la nostre economia.

La indústria aporta un 73% del sector secundari.

1.3 la producció organitzada

Producció de productes.

–artesanal: Consisteix que una persona s'especialitza en la fabricació d'un tipus de producte i ella mateixa s'encarrega de fer totes les fases del procés tecnològic, utilitzant tècniques tradicionals i basades en l'experiència, elaborant petites quantitats i fent servir molt poca maquinària.

–industrial: Es caracteritza per l'elaboració de grans quantitats de producte amb característiques molt homogènies, amb tècniques científicament estudiades, fent servir molta maquinària i amb treballadors cadascun dels quals està especialitzat en una sola fase del procés tecnològic.

l'organització industrial: s'encarrega de combinar adequadament tots els factors productius utilitzant mètodes científics de planificació i control, amb l'objectiu d'augmentar la productivitat i la qualitat.

Divisió de treball: apareix a final del segle XVIII. Consisteix en la divisió del procés productiu en un conjunt d'operacions senzilles, de manera que cada treballador s'especialitza en una d'elles.

Producció en sèrie: Henry Ford

1.4 Mètodes d'organització

ESCOLA CLÀSSICA:

–Taylor: divisió de treball a partir de l'estudi detallat de les tasques productives, eliminant operacions o moviments innecessaris per tal de reduir el temps de producció. Si produeix més, cobra més.

–Fayol :va establir 6 àrees de treball (tècnica, comercial, financera, comptable, de seguretat i administrativa). La jerarquia d'autoritat implica que cada persona en una empresa només depèn d'un cap, establint així, una cadena de comandament de forma piramidal.

ESCOLA DE RELACIONS HUMANES:

–Mayo: se centra més en les persones. Es basa en la motivació dels treballadors i en el foment de la col·laboració i la convivència.

ESCOLA MODERNA:

–MRP: [*material requirement planning*]consisteix en planificar els materials que es necessiten i les dates de les comandes per fabricar els productes en la quantitat i la data previstes.

–JIT: [*just in time*] consisteix en organitzar tot el procés productiu per reduir al màxim els productes que són als magatzems, fabricant només la quantitat justa en el moment just.